

TÜRKİYE'DE KAMU EMEKÇİLERİNİN KARŞILAŞTIĞI BASKILAR VE SENDİKAL HAK İHLALLERİ

Lami ÖZGEN

KESK Genel Başkanı

Sosyal politika alanındaki uygulamalar dikkate alındığında, sendikal haklar ve örgütlenme konusunda hala yerinde saydığımız açıktır. 1980 askeri darbesi ile birlikte örgütsüzleştirilmiş bir toplum modeli öngörülmüş ve sendikalar ciddi saldırılara maruz kalmıştır. AKP iktidarı ile birlikte örgütlenme ve sendikal haklara getirilen kısıtlamalar öz olarak korunurken baskılar artmış, yeni engeller çıkarılmıştır.

Bunların en başında Kamu emekçilerinin tüm itirazlarına rağmen 2001 yılında yürürlüğe konulan, temel sendikal hak ve özgürlükleri güvence altına almayan, gerçek toplu sözleşme ve grev hakkını içermeyen 4688 sayılı yasadır.

4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun sendikal hak ihlallerine kaynaklık eden içeriği, sadece Türkiye'de değil, uluslararası alanda da eleştiri konusudur. ILO örgütlenme özgürlüğü ve uzmanlar komitesi raporlarında isabetle belirtildiği gibi bu yasa, 87, 98 ve 151 Sayılı ILO sözleşmelerine ve Avrupa Sosyal Şartının 6. maddesine aykırılıklar içermektedir.

Örgütlenme Özgürlüğü Önündeki Anayasal ve Yasal Sınırlamalar

2010 yılındaki Anayasa değişikliği ve sonrasında 2012 yılında 4688 sayılı yasada yapılan değişikliklerle toplu sözleşme hakkına yer verilmiş gibi görünse de; gerçekliği yansıtmamaktadır.

Grev hakkımız anayasada açıkça yasaklanmamış olsa da güvence altına alınmadığından 4688 sayılı yasa ile fiili olarak yasaklı duruma getirilmiştir. Oysa grev, toplu sözleşme hakkının ayrılmaz bir unsurudur. Bu gerçeklik gerek AIHM kararları gerek Avrupa Sosyal Haklar Komitesi ve ILO komite kararlarında da sıkça dile getirilmektedir.

Bilindiği üzere 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun 04.04.2012 tarihinde TBMM'de kabul edilmiş, Cumhurbaşkanının onayının ardından 11.04.2012 Tarih ve 28261 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır. Yapılan değişikliklerden bazılarını ve bunların ne anlama geldiğini özetlemek örgütlenme özgürlüğünde bulunduğumuz noktayı da gözler önüne serecektir:

Yapılan değişikliklerle, toplu görüşme yerine toplu sözleşmenin kapsamı düzenlenmiştir. Buna göre toplu sözleşmenin kapsamına giren konular; “kamu görevlilerine uygulanacak katsayı ve göstergeler, aylık ve ücretler, her türlü zam ve tazmi-

natlar, ek ödeme, toplu sözleşme ikramiyesi, fazla çalışma ücreti, harcırah, ikramiye, doğum, ölüm ve aile yardımı ödenekleri, cenaze giderleri, yiyecek ve giyecek yardımları ve diğer mali ve sosyal haklar” dır. Ayrıca toplu sözleşmeler iki mali yıl için geçerli olacak, emekliler de toplu sözleşmede elde edilen aylık ve taban aylık artışından yararlanacaktır.

Toplu sözleşmenin kapsamının bu biçimde sınırlı tutulması kabul edilemez. Çalışma koşulları, terfi, atama ve görevde yükselmeler, disiplin cezalarının özlük hakları arasında yer alır ve sendikal mücadelenin doğrudan ilgi alanındadır. Toplu sözleşmenin kapsamının “ortak ekonomik, sosyal, demokratik, siyasi, özlük ve mesleki hak ve çıkarları” biçiminde düzenlenmesi, toplu sözleşmenin kapsamının ve pazarlık konularının bu yolla sınırlanmış olması 98 sayılı ILO sözleşmesinin “gönüllü ve özgür toplu pazarlık” ilkesini düzenleyen 4. maddesine açıkça aykırıdır. İki mali yıl süresince geçerli olacak bir sözleşme günümüz ekonomik ve siyasal gelişmeler açısından maddi temelden yoksundur. Kamu emekçileri bu uzunluktaki bir dönemde reel kayıplara uğrayacaktır. Toplu sözleşmenin bir mali yıl için geçerli olacak biçimde düzenlenmesi talebimiz yandaş Konfederasyonunun da Hükümeti desteklemesiyle reddedilmiştir.

Yapılan değişiklikle, toplu sözleşme görüşmelerine; Kamu İşveren Heyeti olarak, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının başkanlığında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ve heyet başkanınca uygun görülen bakanlık temsilcileri ile Hazine Müsteşarlığı ve Devlet Personel Başkanlığı temsilcileri, Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti olarak, en fazla üyeye sahip konfederasyonun belirleyeceği bir temsilci heyet başkanı, en fazla üyeye sahip üç konfederasyonun belirleyeceği birer temsilci ile on bir hizmet kolunda en fazla üyeye sahip sendikaların belirleyeceği birer temsilci üye olarak katılmaktadır. Toplu sözleşmeyi imzalamaya kamu idaresi adına Kamu İşveren Heyeti Başkanı, kamu görevlileri adına sözleşmenin kamu görevlilerinin geneline yönelik bölümü için Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı ve hizmet kollarına yönelik bölümleri için ilgili sendika temsilcisi yetkili olacaktır. En fazla üyeye sahip konfederasyon veya sendika temsilcileri görüşmelere katılmazsa, ikinci sırada en fazla üyeye sahip sendika veya konfederasyon temsilcisi görüşmelere katılacaktır.

Konfederasyonumuz, ilkesel olarak her sendikanın kendi üyeleri adına toplu sözleşme yapmasını savunmaktadır. Yapılan düzenleme ile özü itibarıyla MEMUR SEN’in tek yetkili konfederasyon olarak toplu sözleşme görüşmeleri yürütmesi sağlanmıştır. Toplu sözleşme görüşmelerine katılacak diğer konfederasyonların imza yetkisinin olmaması bu konfederasyonları yok sayma anlamına gelmektedir. Dolayısıyla toplu görüşme düzeneğinden bile daha geri bir düzenleme yapılmıştır. Ayrıca Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının kamu işveren heyeti başkanı olarak görüşmelere katılması, bakanlığın işçi ve işverenler ile örgütlerinden bağımsız olması gerektiği ilkesine de aykırılık oluşturmaktadır. Özellikle 2014-2015 yılları için bu yıl yapılan toplu sözleşme görüşmeleri bunun en açık örneğidir. TİS, AKP-MEMUR SEN işbirliği ve emekçilerin haklarının peşkeş çekilmesiyle sonuçlanmıştır. Yasa taslağı görüşmelerinde Devlet Personel Başkanı, “Elbette hükümet işini şansa bırakmak istemez” diyerek bugünlerde yaşanacakları itiraf etmişti. Düzen-

leme bu haliyle toplu görüşmelerin toplu sözleşme adı altında devam ettirilmesinden başka bir anlam ifade etmemektedir. Yandaş Konfederasyon MEMUR SEN ile hükümet birlikte hazırladıkları bu sistemle diğer Konfederasyonlara haber bile verme ihtiyacı duymadan ayrı toplantılarla TİS'i sonuçlandırabilmektedirler. Yetkili Sendikamız KÜLTÜR SANAT-SEN bile devre dışı bırakılarak hizmet kollarında da mutabakat metni imzalanmıştır.

Yine yapılan düzenlemeyle toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması halinde uzlaşılan ve uzlaşılamayan konuların yer aldığı bir toplantı tutanağı, toplantı tutanağı düzenlenmediği takdirde Devlet Personel Başkanlığınca tespit tutanağı düzenlenecektir. Toplantı tutanağı veya tespit tutanağının düzenlenmesinden itibaren, sözleşmenin ilgili bölümlerini imzalamaya yetkili olanlar, üç işgünü içerisinde Kamu Görevlileri Hakem Kuruluna başvurabilecektir. Ancak toplu sözleşmenin kapsamına girmeyen konularla ilgili olarak Kamu Görevlileri Hakem Kuruluna başvurulamayacaktır.

Toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması durumunda zorunlu tahkim anlamına gelen yalnızca Kamu Görevlileri Hakem Kuruluna başvurulabilecek olunması, kamu emekçilerinin uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınmış olan Grev hakkını zımnen yasaklamak anlamına gelir. Anayasanın 90. Maddesi uyarınca usulüne uygun olarak imzalanıp onaylanarak yürürlüğe konulan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Şartı, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) sözleşmeleri, BM Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi, BM Kişisel ve Siyasal Haklar Sözleşmesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatları uyarınca Kamu Görevlilerinin toplu sözleşme yapmasının yanı sıra toplu eylem ve toplu eylem içerisinde de greve gitme hakları vardır. Hükümetler ancak devlet adına kamu yetkisini kullanan bürokratların sendikal haklarını düzenlerken grev yasağı getirebilir. Bunun dışındaki kamu görevlilerine uygulanacak sendikal haklarla ilgili yasalarda toplu sözleşme ve grevin birlikte düzenlenmesi gerekir. Bununla birlikte, sadece en fazla üyeye sahip konfederasyona Kamu Görevlileri Hakem Kuruluna başvurma hakkı tanınması sendikal özgürlüklerin açık ihlali olup AKP ihtiyacına göre düzenleme yapıldığının en açık örneğidir.

Yapılan değişiklikle 4688 sayılı yasanın 'Toplu görüşmenin sonuçlanması ve mutabakat metni başlıklı 34. Maddesi yürürlükten kaldırılmış, yerine 'Kamu Görevlileri Hakem Kurulu' düzenlenmiştir. Buna göre Kamu Görevlileri Hakem Kurulu 11 üyeden oluşmaktadır. Bu üyelerden ikisi en fazla üyeye sahip konfederasyon tarafından birer üye de en fazla üyeye sahip ikinci ve üçüncü sıradaki konfederasyonlarca seçilecektir. Ayrıca konfederasyonlar, üniversitelerin kamu yönetimi, iş hukuku, kamu maliyesi, çalışma ekonomisi, iktisat ve işletme bilim dallarından en az Doçent unvanını taşıyanlar arasından yedi kişi önerecek, Bakanlar Kurulu bunlardan birisini de Kamu Görevlileri Hakem Kurulu üyesi olarak seçecektir. Bakanlar Kurulu yüksek yargı organlarından bir kişiyi başkan olarak belirleyecektir. Kamu İşveren Heyeti Başkanı sıfatıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik bakanı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı ve Devlet Personel Başkanlığından birer olmak üzere dört üyeyi de Kamu Görevlileri Hakem Kurulu üyesi olarak belirleyecektir. Son olarak Bakanlar Kurulu üniversitelerin kamu yönetimi, iş hukuku, kamu maliyesi, çalışma ekonomisi, iktisat ve işletme bilim dallarından en az Doçent unvanını taşıyanlar arasından bir kişiyi daha üye olarak seçecektir.

Kamu Görevlileri Hakem Kurulu kararlarının toplu sözleşme yerine geçmesi hiçbir şekilde kabul edilemez. Bu kurullara başvurma isteğe bağlı olmalı, kararları da ancak tavsiye niteliği taşıyabilmelidir. Uyuşmazlık durumunda grev yapılabilmesi temel bir haktır. Kamu İşveren Heyeti ile Kamu Görevlileri Heyeti uyuşmazlık durumunda; isterse bağımsız bir hakem kuruluna başvurabilmeli, isterse grev hakkını kullanabilmelidir. Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun bileşimi de sorunludur. Yasada yer alan düzenlemeyle, Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun yedi üyesi işverence ve Bakanlar Kurulunca belirlenmektedir. Dolayısıyla bu kurul Hükümet güdümünde olup hükümetin teklifini onaylama dışında bir işlevi yoktur. Yaşadığımız TİS pratikleri de bunu göstermiştir.

Yapılan değişiklikle bir kez daha genel kurul yanında yönetim, denetleme ve disiplin kurullarının görev ve toplantı yöntemlerinin tüzükte belirlenmesi, üyelik ödentisinin belirlenmesi yöntemi yerine üyelik ödentisinin oranı, ilgili makamlarca veya mahkemelerce yasaya aykırı görülerek düzeltilmesi istenen tüzük hükümlerinin değiştirilmesi için yönetim kuruluna yetki verilebilmesi gibi tüzüklerde nelere yer alması gerektiği kurala bağlanmıştır.

Tüzüklerde bulunması gereken zorunlu hususların ayrıntılı olarak sayılması Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 87 sayılı Sözleşmesinin 3. maddesi ile güvence altına alınan "tüzük ve iç yönetmeliklerini düzenleme" hakkı ve özgürlüğüne açıkça aykırıdır. Sendikaların yirmi yılı aşkın sürelik deneyimi de, bu konuda yol göstericiliğe gereksinim duymadıklarının kanıtıdır.

Yapılan değişiklikle, genel kurulların dört yılda bir yapılabilmesinin önü açılmıştır.

Cumhurbaşkanlığı seçim süresinin yedi yıldan beş yıla, milletvekili seçim süresinin de beş yıldan dört yıla indirildiği bir dönemde, sendika genel kurullarının yapılma aralığının üç yıldan dört yıla çıkarılması sendikal bürokrasiyi güçlendirecektir. Bu düzenleme de düzen sendikacılığına soyunanların ihtiyacını karşılamak üzere çıkarılmıştır.

Yapılan değişiklikle, genel kurullarda, sendika şubesi açma ve başlangıçtaki kuruluş şartlarını kaybeden şubeleri kapatma konularında yönetim kuruluna yetki verilmesinin önü açılmıştır.

Bu değişiklik de sendikaların iç işleyişlerine ve tüzüklerine müdahale anlamına gelmektedir. Genel kurullar tarafından kullanılacak bir yetkinin, yönetim kurullarına devredilerek muhalif şubeleri kapatılabilme olanağının sağlanması bürokratik sendikacılığının, sendika ağalığının önünü açmaya yönelik bir diğer düzenlemedir.

Yapılan değişiklikle, sendika veya konfederasyonların amaçlarına uyan uluslararası kuruluşlara üye olabilme yanında, uluslar arası kuruluş kurabilmeleri olanaklı kılınmıştır.

Yapılan değişikliğin asıl amacının onlarca yıldır faaliyet yürüten ve bu konuda saygınlığı olan uluslararası kuruluşlara üyelik başvurusu reddedilen sendika ve konfederasyonların farklı yollara başvurmalarının, sendika ve konfederasyonların asıl amaçlarından uzaklaşmalarının önünün açılması olduğunu düşünüyoruz.

Yapılan değişiklikle, toplu görüşme gündeminin belirlendiği ve fiilen işlevsiz bir kurul olan Yüksek İdari Kurul kaldırılmış, yerine Kamu Personeli Danışma Kurulu oluşturulmuştur.

Kamu Personeli Danışma Kurulu da, kamu görevlilerinin yaşadıkları sorunlara çözüm amacıyla oluşturulmamıştır. Bu Kurul kapitalizminin son dönemde benimsemiş olduğu araçlardan (yönetişim, toplam kalite yönetimi, performans değerlendirme vb) bir tanesi olup, emek maliyetini düşürmek, emekçilerin kazanılmış haklarının elinden alınması, onların sürekli denetim altında tutulması, emeğin sermayeye olan bağımlılığının daha da arttırılması, çalışan (emekçi) çalıştıran (işveren) ilişkisinde koşullandırılmış ve bağımlılık (yaranma, yanaşma, tutunma, tabi olma) ilişkisi geliştirilmiş işgücü yaratılması amaçlanmaktadır.

Yapılan değişiklikle, 4688 sayılı Yasanın 'Tarafların toplanması' başlıklı 32. Maddesi yürürlükten kaldırılmış, bunun yerine yerel yönetimler hizmet kolunda yapılan toplu sözleşmeler ayrı bir madde olarak düzenlenmiştir. Buna göre, ilgili mahalli idarede en çok üyeye sahip sendikanın genel başkanı veya sendika yönetim kurulu tarafından yetkilendirilecek bir temsilcisi ile belediyelerde belediye başkanı, il özel idaresinde vali arasında toplu sözleşme sürecinin tamamlanmasını izleyen üç ay içerisinde sosyal denge tazminatı adıyla sözleşme yapılabilecek, bu sözleşme toplu sözleşme sayılmayacak ve Kamu Görevlileri Hakem Kuruluna başvurulamayacak, yapılacak sözleşme, toplu sözleşme dönemi ile sınırlı olarak uygulanacak ve sözleşme süresi hiçbir şekilde izleyen mahalli idareler genel seçimi tarihini geçemeyecek, mahalli idareler genel seçim tarihini izleyen üç ay içerisinde de toplu sözleşme dönemiyle sınırlı olmak üzere sözleşme yapılabilecek, bu sözleşmeye dayanılarak yapılan ödemeler kazanılmış hak sayılmayacaktır. Ancak mahalli idarenin; vadesi geçmiş vergi, sosyal güvenlik primi ile Hazine Müsteşarlığına olan borç toplamının gerçekleşen en son yıl bütçe gelirlerinin yüzde onunu aşması, ödeme süresi geçtiği halde ödenmemiş aylık ve ücret borcu bulunması veya gerçekleşen en son yıla ilişkin toplam personel giderinin, gerçekleşen en son yıl bütçe gelirlerinin belediyelerde yüzde otuzunu, il özel idaresinde yüzde yirmibeşini aşması hallerinde bu madde kapsamında sözleşme yapılamayacak, sözleşmenin yapılmasından sonra bu koşulların oluşması durumunda mevcut sözleşme kendiliğinden hükümsüz kalacaktır. Yapılan değişiklikle, yerel yönetimler hizmet kolunda imzalanmış toplu sözleşmelerin uygulanmasına, sözleşmelerde öngörülen sürenin sonuna kadar devam edilebilecek, ancak uygulamaya devam edildiği dönemde bu yasa kapsamında yeni sözleşme yapılamayacak, 31.12.2015 tarihinden önce sona erecek olan veya karşılıklı olarak feshedilen sözleşmelerin yerine bu yasa kapsamında ve bu yasanın öngördüğü süre için sözleşme yapılabilecek, 15 Mart 2012 tarihine kadar yapılmış olan toplu sözleşmeler nedeniyle kamu görevlileri hakkında idari veya mali takibat ve yargılama yapılamayacak, başlatılanlar işleminden kaldırılacaktır.

Türkiye'de 1980 sonrası ilk toplu sözleşme 27 Şubat 1993 tarihinde, TÜM BEL-SEN ile Gaziantep Büyükşehir Belediyesi arasında imzalanmış, günümüzde Sendikamız TÜM BEL-SEN 500'den fazla belediye ile TİS yapmıştır. On binlerce emekçinin yararlandığı bu sözleşmeleri Hükümet bu düzenleme ile yok saymaktadır. Oysa yapılan sözleşmeler uluslararası sözleşmelere de, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Büyük Dairesi'nin içtihat niteliğindeki TÜM BEL-SEN kararına da uygundur. Dolayısıyla toplu sözleşmeler sosyal

denge sözleşmesi olarak nitelendirilemez. Vadesi geçmiş belli miktardaki borçlar veya personel giderinin belli bir orana ulaşması durumunda toplu sözleşme yapılmasını yasaklayan ve yapılmış toplu sözleşmeleri yok sayan düzenleme kabul edilemez. Toplu sözleşmenin bu biçimde sınırlanmış olması 98 sayılı ILO sözleşmesinin “gönüllü ve özgür toplu pazarlık” ilkesini düzenleyen 4. maddesine de açıkça aykırıdır.

Yapılan değişiklikle, “toplular sözleşme primi”nin adı “toplular sözleşme ikramiyesi” şeklinde değiştirilmiştir.

Sendika üyelerine üç ayda bir 45,00 TL ödenmesi, üye aidatlarının işveren tarafından karşılanması anlamına gelir. Bu da her zaman için işveren tarafından bir tehdit olarak kullanılabilirdiği gibi, sendika ve konfederasyonların işverenden bağımsız olması ilkesine de aykırıdır.

Örgütlenme Özgürlüğüne ve Sendikal Haklara İlişkin İhlaller

4688 sayılı kanundaki kısmi güvenceler ile ILO Sözleşmelerine rağmen, bu dönemde de çok sayıda yönetici ve işyeri temsilcimizin sürgün edilmesi, haklarında soruşturmalar açılması, cezalar verilmesi uygulamalarına ek olarak artık toplu gözaltı ve tutuklama furyası başlatılmıştır. Hükümet, Konfederasyonumuza yönelik baskılarını değişik neden ve yöntemlerle giderek artırmakta, sistematik hale getirmiştir.

28 Mayıs 2009 tarihinde ilk kez Genel Merkezimiz, üstelik Ankara'nın orta yerinde, Jandarma tarafından aranmış, içinde benim de bulunduğum Konfederasyonumuz yönetici ve üyelerine yönelik başlatılan gözaltı operasyonu sonucunda 34 arkadaşımız gözaltına alınmış, 22'si tutuklanmıştır. Bu davadan 25 kişiye verilen örgüt üyeliği cezası şu an Yargıtay'da bulunmaktadır.

Sistematik ve kitlesel tutuklamalar 2012 yılının hemen başından itibaren zirve yapmış; bağlı sendikalarımızın bazı genel başkanları, genel sekreterleri ve diğer sekreterlerinin de bulunduğu 200'den fazla arkadaşımız tutuklanmıştır. 13 Şubat 2012 tarihinde KESK Kadın Sekreteri arkadaşımız dahil olmak üzere çoğu bağlı sendikalarımızın kadın yöneticilerinden oluşan 14 arkadaşımız gözaltına alınmış, 9'u tutuklanmıştır. 25 Haziran'da içinde benim de bulunduğum, birçoğu Sendika MYK üyesi olan, geçmişte MYK üyeliği yapmış ve şube yöneticisi olan 58 arkadaşımız gözaltına alınmış, 28'i tutuklanmıştır. Bu operasyonun 4+4+4 eğitim sistemine karşı Konfederasyonumuzun kamuoyunda da yankı bulan, desteklenen eylemleri sonrası yapılması dikkat çekiciydi. En son 19 Şubat 2013 tarihinde ise aralarında Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimizin de bulunduğu 167 arkadaşımız hakkında gözaltı kararı çıkarılmış, 66'si tutuklanmıştır.

Sonrasında serbest bırakılan arkadaşlarımızın çoğu hakkında sürgün kararları çıkarılmış, idari baskılar sınır tanımaz hal almıştır. Süren davalar Demokles'in Kılıcı gibi başımızda sallandırılmak istenmektedir.

Sendikalar, toplantı ve gösteri düzenleyebilmek için hala resmi izin almak, faaliyetlerine polisin katılmasına ve kayıt almasına izin vermek zorundadır. 2911 sayılı yasa Hükümetin sopası olmuş durumda ve demokratik eylem ve etkinliklerimiz bu yasa gerekçe gösterilerek keyfi şekilde engellen-

mektedir. Adeta sokağa çıkamaz hale getirilmek isteniyoruz. Bir yandan TMK ve bir yandan 2911 ile Konfederasyonumuz kriminalize edilmek istenmektedir.

TMK'da neredeyse her demokratik eylem “terör faaliyeti”, eyleme katılanlar ise “terörist” olarak tanımlandığından eylem ve etkinliklerimiz savcılar tarafından hızla soruşturma konusu yapılarak “illegal örgütsel faaliyet” kapsamında dava açılmaktadır.

Örgütler, Türkçe dışındaki, dilleri faaliyetlerinde kullanamamaktadır. Bazı üyelerimiz hakkında anadillerini kullandıkları için dava açıldı.

Birçok üyemiz sırf barış talebinde bulunduğu için “örgüt üyesi olmamakla birlikte...” denilerek yargılandı, haklarında onlarca yıla varan cezalar istendi, isteniyor.

Üyelerimize yandaş sendikalara geçmesi için üzerinde direk ve dolaylı baskı kuruluyor, görevde yükselmelerin neredeyse tamamında yandaş sendika üyeleri seçiliyor.

Tüzük müdahaleleri eski sıklıkta olmasa da hala devam ediyor.

İşyerlerinde sendikalarımızın panolarına müdahale edilmekte, eylem ve etkinliklerimizin üyelerimize duyurulması engellenmektedir.

Temsilcilik odası verilmemesi için her türlü bahane uydurulmakta, işyeri temsilcilerimizin örgütlenme faaliyetlerine zorluklar çıkarılmaktadır.

Son birkaç yıldır ise bazı valiler Kabahatlar Kanununu gerekçe göstererek OHAL döneminde bile soruşturma konusu yapılmayan eylem ve etkinliklerimiz için şube yönetici ve üyelerimize para cezası vermektedirler.

AKP hükümeti çalışma yaşamındaki anti demokratik uygulamalara, örgütlenme, TİS ve grev önündeki engellere ve militarist politikalara karşı yükselttiğimiz mücadelenin önünü kesmek, sindirmek ve toplum nezdinde konfederasyonumuzu tartışmalı hale getirmek için açık/örtülü tüm yolları deniyor. Ancak fiili ve meşru mücadele geleneğinden gelen Konfederasyonumuz bu saldırıları da püskürtecek güç ve kararlılıktadır.